UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Secunda, si preter volu[n]tatem parentum intrauerint monasterium: an p[er] eos inde possint extrahi? Sic: infra annum [et] diem: si sint infra annos discretionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

D Euotis.¶Caſus. Hoc ca.diuiditur in duas partes. In prima parte dicitur ꝙ ſacrum velamē nō debet virginibus imponi niſi in die Epiphaniarum, vel in albis paſchalibus,et in natalibꝰ apoſtolorum: vel niſi eſſent in articulo mortis: ſicut de baptiſmo contingit: ne ſine hoc mūere recedāt a ſeculo. In ſecunda parte dicitur ꝙ epi viduas velare nō debent. Scđa ibi: Uiduas autem. Et intelligitur hoc de velo cōſecrationis, quod tm̄ virginibus datur: vt.xxvj.di.acutius. Quod autē ſequit vſqꝫ ad .§. ꝗuis.planum eſt: et ſatis patet.

e S Anctimoniales.¶ Non velētur.velo ordinationis vt ſit diaconiſſa:nō ad ordinē,ſed ad quoddā miniſteriū euāgeliū in matutinis lectionibꝰ nūciādi. Io.

f P Lacuit.¶ Non ſalutent.Solēniter dicendo:dominus vobiſcum. Io.

D Euotis virginibus niſi aut in epiphaniarū [a] die,aut in albis [b] paſchalibus, aut in apoſtolorum natalibus ſacrum velamen minime imponatur: niſi forſan(ſicut de baptiſmo dictū eſt) graui languore correptis. Ne autē ſine hoc munere de ſeculo exeant, implorantibus non negetur.

¶ Uiduas autem velare pontificum [c] nullus attentet.

T empus quoqꝫ conſecrationis eaꝝ ſimiliter obſeruatur.

U nde Grego.in Regiſtro.

¶ Ante ſexageſimum etatis ſue annum virgines non conſecrentur.

I Uuenculas fieri abbatiſſas vehementiſſime prohibemus. Nullam igitur fraternitas tua niſi ſexagenariam [b] virginem cuiꝰ vita atqꝫ mores hoc exegerint, velari permittat.

I tem ex concilio Carthaginenſi tertio.

S Anctimoniales āte annum quadrageſimum non velentur [e].

I tem ex concilio Aphricano quarto.

¶ Ante.xxv.annuꝫ virgines non conſecrentur.

P Lacuit vt ante viginti quinqꝫ annos nec diacones ordinentur, nec virgines conſecrentur: et vt lectores populum non ſalutent [f].

I tem Pius papa.

U Irgines non velentur ante.xxv. annos, niſi forte neceſſitate periclitantis pudicitie virginalis: ⁊ nō ſunt conſecrande niſi in Epiphania,et in ſabbato Paſche,et in apoſtoloꝝ natalitijs,niſi mortis cauſa vrgente.

Q uanuis autem vidue velari prohibeantur, viduitatis tamen ꝓfeſſio in ſcriptis ab eis eſt facienda. Ueſtis quoqꝫ profeſſioni conueniēs eſt eis tradenda: qua vbiqꝫ vtantur.

U nde in concilio Toleta.x.

¶ Profeſſionē viduitatis faciant,et habitum ſumant religionis que caſtitatem ſeruare proponunt.

U Idua que ſancte religionis ꝓpoſitum obtinere voluerit, ſacerdoti vel miniſtro [g] ad quem aut ipſa venerit, aut quem ad ſe venire contigerit, ſcriptis [h] profeſſionem faciat, a ſe aut ſigno [i] aut ſubſcriptione [k] notatam, continentem ſe religionis propoſitum velle (et hoc perenniter) inuiolate ſeruare: tunc accepta a ſacerdote vel miniſtro apta religionis profeſſioni veſte [l], ſeu in lectulo quieſcens, ſiue in quocunqꝫ loco conſiſtens conſtanter vtatur, nec diuerſi coloris, aut diuerſe partis eadem ſit notabilis veſtis ſed religioſa et non ſuſpecta.

¶ Queſtio.ij.

Uelum qbꝰ diebus imponi dꝫ

a ¶ Epiphaniaꝝ. Honeſtum eſt ꝙ in talibus ſolennitatibus tantum imponatur: poteſt tamē quolibet die dominico imponi; ex de temp.ordi.ca.j.

b ¶ In albis.i.in tota ſeptimana paſchali.

c ¶ Pontificum nullus. Sed ipſamet ab altari recipiat: vt.xxvij.qōe j.viduas que. Uel recipiat a ſacerdote: vt.j.ea. vidua. Quidam tamē ex hoc capi. dicebant ꝙ nec epꝰ nec preſbyter poteſt imponere velum vidue. Nec obſtat extra qđ metus cau.per latum.nam ibi non dicitur ꝙ velū impoſuit,ſed ꝙ imponere ſimulauit: ſimilit non ob.extra qui cle.vel vouen. conſuluit. nam intelligunt illud de velo, id eſt de veſte: qđ ex hoc apparet quod dicitur in eadem decreta. ꝙ non fuerit profeſſa: cum tamen per illud velum intelligatur quis profiteri, cum ſit velum profeſſionis. Ioan.

Abbatiſſa dꝫ eē ſexagenaria.

d I Uuenculas.¶ Sexagenariam. Apoſtolus enim dicit: Uidua non eligatur minor ſexaginta annorum.xxxj.queſtione.j.quomodo. Poteſt tamē hoc intelligi ꝙ ſit ſexagenaria, non etate ſed perfectione continentie.ij.queſtione.vij.paulus.ideo autem eſt virgo quia aliter non poſſet eſſe hortatrix virginitatis: vt.xxvj.diſtin.vna.

U Irgines.¶ Quāuis. ¶ Hec eſt.v.ps qō. in qua dr ꝙ vidua licet velari non debeat, tm̄ debet habere quādā veſtē religioſam, et hoc ꝓbat per cap.ſeq. Ioan.de fan.

¶ Caſus. Supra in ca.deuotis. ꝓhibet epiſcopo velare viduas. Nūc vero oſtendit Gra.ꝙ profeſſio eſt facienda ab eis i ſcriptꝭ: et ꝙ veſtis religionis eſt eis tradenda a ſacerdote vel diacono: qđ ꝓbat ſequens cap. v.ps.

U Idua.¶ Caſus. Aliqua vidua monaſticuꝫ habitū recipe volebat. queſitum fuit in concilio Toleta. qualiter ſit ꝓcedēdum in hoc facto. Et rn̄det ꝙ ſi ipſa iuerit ad ſacerdotē vel diaconē, vel aliqs eorū ad eam ꝓuenerit, profeſſionem faciat in ſcriptis a ſe notatā ſigno ſigillari, ſi literas neſcit vel ſubſcriptiōe ſi ſubſcribere ſciat: in qua ꝓmittat religiōis propoſitū firmiter obſeruare: ⁊ veſte profeſſionis quam a pbr̄o vl̄ diacono receperit, vbiqꝫ vtatur: que neqꝫ diuerſi coloris ſit, neqꝫ ſuſpecta.

g ¶ Uel miniſtro. Arg.ꝙ votū ſolenne poteſt fieri corā priuata pſona: ſed ad qđ facit mulier ꝓfeſſionē ſacerdoti? Potius eñ deberet facere abbatiſſe. Sed hoc ideo fit qr feminis nō licet imponere velum alicui: vt.j.e.q.ij.ſtatuimus.

Uotum ſolenne pōt fieri coraꝫ priuata pſona.

† Uel dic ꝙ hꝰ dr vt faciat dñiam iter eaꝫ q̄ hꝫ ſigillū,et eā q̄ nō hꝫ.L.

h ¶ Scp̄tis. Nō ꝙ ſit neceſſaria ſcp̄tura, ſꝫ vt ſcp̄tura ꝓpria obuiet ei q̄ ꝯuenit: vt.ſ.j.q.vij.ſaluberrimum.

i ¶ Aut ſigno. Cum neſcit ſcribere.†

k ¶ Aut ſubſcriptione. Cum ſcit ſcribere.

l ¶ Ueſte. Sed velum accipiet ab altari: vt.xxvij.q.j. viduas.et ca. vidue que.

DEhis ſeo. Hec queſtio diuiditur in tres partes: in quarum prima probatur q pater poteſt filiū paruulū de monaſterio extrahere ſi eſt minor.xiiij.annis: et filiā ſi eſt minor.xij.annis: al's nō. Scda ibi velamē. Tertia ibi: Hac authoritate. Joan.de fan.

¶ Caſus. Hic ponitur ſcda queſtio qua querit ſi puer vel puella preter voluntatē parentum monaſticū habitū induerit, an poſſit a parētibus reuocari vel tutore? Et reſpondetur, quādo puer vel puella habitum ſuſcipit: ſi pater vel tutor eſt preſens, et non contradicit, conſentire videtur: vt.liiij.di. ſi ſeru⁹. ſi autē contradicit, vel abſens eſt, vſq ad annuz et diem poterit reuocare: niſi velit ratum habere quod factum eſt: et currit hoc temp⁹ a tēpore ſcientie: vt.j.e.c.j. Jſtud tamen tempus includitur intra etatem.xij. vel xiiij.annorum: nec peccat pater reuocando filiū, vel tutor pupillū: nec fili⁹ vel pupill⁹ peccat obediendo patri vel tutori: quia hoc faciunt authoritate canonis.

DEhis[a] vero q preter voluntatē parētū tōſuram vel religioſaz veſtem ſuſceperint, ſic definitur in.x.conci. Tole.

¶ Tōſura vel veſtis religioſa in minori etate ſuſcepta, a parentib⁹ irrita fieri poteſt.

SJ in qlibet minori etate vel religionis[b] debitā veſtē vel tonſurā[c] in vtroq ſexu filijs, aut vnus[d], aut ambo parentes dederint forte[e], aut nolentibus[f], aut neſcientibus ſeſe ſuſceptā nō mox[g] viſam in filijs abdicauerint: ſed vel coram ſe, vel corā epiſcopo, palamq in cōuētu eoſdem filios talia habere permiſerint: ad ſecularem reuerti habitum filijs ipſis quandoq penit⁹ non licebit: ſed conuicti q tonſuram aut religioſam veſtem aliquādo habuerint, mox ad religionis cultum habitūq reuocent: et ſub ſtrenua diſtrictione huiuſmodi obſeruātie inſeruire cogant. ¶ Parētibus ſane filios ſuos religioni tradere non ampli⁹ q vſq ad quartūdecimū[h] eorū etatis annum licentia poterit eſſe: poſtea vero an cum voluntate parentū an ſi ſue deuotionis ſit ſolitarium votū, erit filijs licitū religionis aſſumere cultum. quiſquis autē vel abolitione tonſure, vel ſecularis veſtis aſſumptione detectus fuerit attigiſſe tranſgreſſionem: et excōicationis cenſurā accipiat, et religioni ſemper inhereat.

Jtē ex concilio Triburieñ.

¶ Vſq ad annos.xij. paterne volūtatis puella ſubiaceat arbitrio.

PUella[i] ſi ante.xij.annos etatis ſpōte ſua ſacrum ſibi velamen aſſumpſerit: poſſunt ſtatim parentes eius vel tutores id factum irritum facere, ſi voluerint: at ſi annum[k] et diem diſſimulādo conſenſerit...

Filium religionem ingreſſuz an poſſit pat reuocare,

a ¶ De his. Hic queritur ſi pater vel tutor poſſit reuocare filium qui ingreſſus eſt religionē? Dic ergo: aut pater eſt preſens, aut abſens. Si preſens, poſtea non poteſt contradicere: argu.liiij.diſ.ſi ſeruus. Si abſens eſt, vſq ad annum et diem eum reuocare poteſt.j.e.c.ij. ita tamē vt iſte annus includatur intra legitimam etatem.xij.vel.xiiij.annorum: nec peccat pater reuocando filium: nec filius peccat obediendo magis patri q deo: quia hoc facit authoritate canonis.

SJ in qualibet. ¶ Caſ⁹. Hoc ca. diuidit in duas partes. Jn prima parte dr q parentes filiū vel filiā in minori etate poſſunt a monaſterio reuocare: niſi in duobus caſib⁹: quorum primus eſt qñ ambo parentes vel vn⁹ eorum filiū vel filiā monaſterijs obtulerit. Scds eſt quādo eis nolentibus vel neſcientibus habitum ſuſceperunt: et ſtatim cum ſciuerint, non reclamauerunt. vnde ſi tales filij poſtea habitū deſeruerint, ſuper hoc cōmoniti debent ad monaſteriū reuocari. Jn ſcda parte dicitur q parentibus non lz filios monaſterijs tradere niſi vſq ad.xiiij. annum: extunde ſi ſponte intrauerint, et poſtea habitū dimiſerint, per excommunicationem redire compellantur. Secunda pars incipit ibi, Parentibus. Et nota q ſi ſola mater ſupereſt, in eius poteſtate eſt qtum ad oblationem: vt dicit Hugo, vt.s.e.queſtio.j.quicunq, ſecus ſi vterq parens ſupereſt.

b ¶ Religionis debitā veſtē. Hoc qtum ad feminā.

c ¶ Vel tonſuram. Hoc qtum ad filium.

d ¶ Aut vnus. Cū vnū tantū habet. Sed numquid ſi vnus parentū obtulit, alter poteſt eū reuocare? Argu. q ſic: qr q omnes tangit etc. C.de autho.pre.l.vlt. et.lxvj.diſ.ca.j. Dici tñ poteſt q ſi pater cōſenſit, q mater nō poteſt eum reuocare: niſi velis dicere q eque ſit in poteſtat. matris vt patris qtuz ad hunc a pre caſum: vt.s.e. que oblatū, ſtione.j.c.ij.

Mater non reuocat a religione filiuz

e ¶ Forte. Supple et filij cōſenſerūt poſt adultā etatē.

f ¶ Aut nolentibus. Supple aut ſi volentibus etc.

g ¶ Non mox.i. intra annū et diē: vt.j.c.primo. Vl mox.i.q cito pōt. ſic exponit.ff.ad tertul.l.ij.§.cōfeſtim. Vel mox.i.intra mēſem vt.j.q.j.cōſtat. Vel dic mox.i.q cito. ſic xxxij.qō.ij.mulier. C. quomodo et qñ iudex.ab eo. Jtē aliquādo vſq ad decem dies.ij.q.vj.q. tiens. et ca.anteriorum. Aliter mox.i. ad duos mēſes.ff. de re iu.a diuo. Jtē aliquando extenditur vſq ad triduū: vt.xxiij.diſt.c.j. circa prin.et.lxxix.di. nullus. Jtem quandoq ponit pro quandocunq: vt.ff.ſi cer. peta.l.j. † Nec mireris ſi hec dictio mox, quandoq ampliatur: quia hec dictio diu, quandoq reſtringitur: vt.lxiij.diſt.lectis. et.lxv.di.de perſona.

Mox varia tpa complectit.

† De iſta dictione mox, adde pulchra no. per Bar. in l.qm nonulli. C.de appel. et p eūdem Ba.l.l. ſi quis maior. C.de trāſac. et in.l. tutores de ad mi.tu. et Bar. in l. imperator. ff.d iu. fiſc. et Bal.l.l. diuortio.ff. ſo lu.mat.

h ¶ Ad quartūdecimum. Et ſic ſoluit patria ptās poſt quartūdecimū annū qtū ad religionis ingreſſū. Jo.

PUella. ¶ Caſus. Hoc ca. diuidit in duas partes. Jn prima parte dr q ſi puella intra duodecimum annū ſine parentū vel tutoris authoritate ſacrū velamē ſuſceperit, poſſunt ſtatim parētes vel tutor eā reuocare. Si ſeo per annum et diē diſſimulādo tacuerint, vlterius nec ipſi nec ipſa prius aſſumptū, ppoſitū poterit mutare: quod intelligitur de puella poſt duodecimum annū. Jn ſcda parte dr q ſi puer vel puella poſt annos pubertatis habitum ſuſceperint, nō poſſunt a parentibus reuocari. Scda pars incipit ibi, Si vero.

i ¶ Puella. nondum doli capax ſcdm H.

k ¶ At ſi annū. Niſi ita longe ſit monaſteriū, vt intra hoc tēpus nō poſſit inueniri: tunc maius ſpatium habebit: argu.xvij.qōe.ij.ſi quis incognitus. H. tamen dicit q hoc factum narratur qd poteſt accidere. et ſicut pater reuocat votū filie, ſic et iuramentum reuocat.xxxij.qōe.ij. mulier. decretalis tñ dat annum: vt extra de regu.ſi qs.

Annus q̃ pater filium a religiõe reuocare põt, qñ incipit currere.

Sed a quo tẽpore currit annus iſte? Uidetur ꝙ a tempore ſcientie: vt.ij.q.vj.§.biduum. Uel a tempore admonitionis: vt extra de conceſ. preben. et eccle. non vacan. quia diuerſitatem. Uel nunquid erit continuum, ita ꝙ cedat ignoranti.ff. de his qui nota. infa. genero? credo ꝙ incipiat a tempore ſcientie: argu.xvij. qõe.ij. ſi quis incognitus.

a ¶ Nec ipſa. Uſ ꝗ quo peruenerit ad legitimã etatẽ: vt extra de deſpõ. impub. de illis.

ij.ps. b ¶ In fortiori etate .i. poſt annos pubertatis.

Statuimus. ¶ Hac authoritate. ¶ Hec eſt.iij. pars.q.ꝫ Jo.d fã. ¶ Caſus. Concludit nunc G. ex illo ca. ſi in qualibet. ꝙ ſi filij parentibus fuerint oblati, vel ſi preter voluntatem parentum habituꝫ ſuſceperint,

iij.ps. nec ſtatim fuerint reuocati: ꝙ oblatione paterna ꝛ ꝓpoſito ſponte ſuſcepto tenent̃ aſtricti. Poſtea dicit ꝙ paruuli ſub multorum teſtimonio ſunt offerendi: ad qð inducit ſequẽs ca. cuius caſus patet per ſe.

c ¶ Predicta. ſupra eo. ſi in qualibet.

Oportet. d ¶ Plurimorꝫ. Hoc ideo fit, quia que fiunt publice, non de facili admittunt contradictionem poſtea: vt.viij.q.j.licꝫ. Jo. de fan.

e ¶ Maledicti .i. maledicendi.

rint, vlteriꝰ nec ipſi nec ipſa [a] mutare poterunt.

¶ Si vero in fortiori [b] etate adoleſcẽtula, vel adoleſcẽs ſeruire deo elegerit: non eſt poteſtas parẽtibus prohibẽdi.

Uelamẽ autẽ nulli ſanctimoniali alteri imponere licet.

Unde Euticianus papa ait.

¶ Abbatiſſa preſumẽs velare virginẽ vel viduã excõicet.

Statuimꝰ vt ſi abbatiſſa aut quelibet ſanctimonialis poſt hanc definitionẽ in tantã audaciã proruperit vt viduã aut puellã virginẽ velare preſumat, iudicio canonico vſqꝫ ad ſatiſfactionẽ ſubdat̃.

Hac authoritate predicta [c] et paterna ꝓfeſſione docet̃ aſtringi quilibet in puerilibꝰ annis: ꝛ preter voluntatẽ eorꝫ ꝓpoſito ſuſcepto perhibetur teneri, niſi tonſurã vel religioſam veſtem parentes mox viſam abdicauerint. paruuli vero dũ offerunt̃, non niſi ſub multorum teſtimonio ſuſcipiendi ſunt.

Unde in.ix. ſynodo legitur.

¶ Infantes oblati a parentibus ſub plurimorum teſtimonio ſuſcipiantur.

Oportet infantes cum voluntate ꝛ cõſenſu parentum, immo ab ipſis parẽtibus oblatos, ſub teſtimonio plurimorũ [d] ſuſcipi: vt omnis occaſio maledicti [e], gratia excludatur hominum peſſimorum.

¶ Queſtio.iij.

Quod autẽ [f] q̇ inuitꝰ ꝓpoſitũ religionis ſuſceperit, nõ ſit cogẽdꝰ ad inuiti ꝓpoſiti obſeruationem, teſtat̃ Leo papa, dicẽs.

¶ Non poteſt deſeri ꝓpoſitũ monachi ſponte ſuſceptum.

Propoſitũ monachi ꝓprio arbitrio ꝛ voluntate ſuſceptũ deſeri nõ põt abſqꝫ peccato. qð eñ q̇s vouet deo, dꝫ reddere. vñ q̇ relicta ſingularitatꝭ ꝓfeſſione ad militiam, vel ad nuptias deuolutus eſt, publice penitẽtie [g] ſatiſfactione purgãdꝰ eſt: q̃ etſi innocẽs militia [h] eſt, ꝛ honeſtũ põt eſſe coniugiũ: electionẽ tñ meliorꝫ [i] deſeruiſſe, tranſgreſſio eſt.

Item ex cõcilio Toleta.vij.

¶ Qui religiorum habitũ ſpõte ſuſceptũ deſerere voluerit, ad ipſum redire cogatur.

Prociuus [k] autẽ curſus eſt ad voluptatẽ: ꝛ imitatrix natura vitiorꝫ, quãobrẽ quiſquis virorũ vel mulierum habitũ ſemel [l] induerit ſpontanee religioſum: aut ſi vir deditus eccl̃ie, vel femia fuerit delegata puellarum monaſterio in vtroqꝫ ſexu preuaricator inuitus reuerti cogat̃: vt vir de-

f ¶ Quod autẽ. Certũ eſt ꝙ qui coactus intrat religionem, non obligatur. ꝫ.e.q.j.c. ſicut. dũmodo talis ſit coactio que cadat in conſtantẽ virũ: vt extra qð me. cau. cuꝫ dilectus. nec etiam conditionalis coactio obligat aliquẽ: vt extra qð metus cau. perlatum. qð verum eſt niſi aliq̇s ex timore intraret religionem propter maleficiuꝫ qð fecit. Joan.

Coactio ipedit obligationẽ

Propoſitum monachi ¶ Caſus. Quidã monachi habitum ꝓprio arbitrio ſuſceptuꝫ deſerentes, ad militiã vl' ad nuptias redierunt. queſitũ eſt a Leone quam penaꝫ pati debeãt. Et reſpon. ꝙ publice penitentie ſubijci debent, ꝛ ad monaſteria reuerti: q̃ licet alias innocẽs ſit militia, et honeſtum poſſit eſſe cõiugium tranſgredi tamen videntur q̇ deſerunt meliora.

g ¶ Publice. Uidetur ꝙ monachi ꝛ monache pro delictis ſuis publicaꝫ faciãt penitentiam vt.xxvij.q.j. virginibus. Sed potes intelligere de publica que fit in clauſtro: † de qua agitur.xxx. diſtinctio. ſi quis pbr̃. et.xxviij. diſ. pbr̃.

† Sub. nõ autẽ de ſolẽni: vt.l. diſ. ꝓ ſir mãdũ.

h ¶ Militia.xxiij. qõ.j. militare.

i ¶ Meliorꝫ. Solus ille. ergo tranſgreditur votuꝫ qui deſerit maius bonum propter minus vel par. Sic.xvj.q.j. qui bona. ꝛ extra de voto et voti redemptiõe per totam.

ꝛ ca. alienum ſm L.

Prociuꝰ aũt.

Quod autem. ¶ Hec queſtio diuiditur in tres partes. In ꝑma parte ꝓbat magiſter per tres authoritates ꝙ ſicut voluntarij profeſſi non poſſunt exire monaſterium, ſic inuiti non debent teneri, quia nõ vult deꝰ coacta ſeruitia. Secunda ibi: Cum dicitur. Tertia ibi: Si vero. Joan. de fan.

¶ Caſus. Hic proponitur tertia queſtio qua queritur, an puer vel puella qui vel que cogitur ſuſcipere habitum compellatur illum obſeruare? ꝛ certum eſt ꝙ non. Idem eſt de quolibet alio, niſi propter delictum cogatur intrare religionem: vt.lxxj. diſtinctio. dictum. et.l. diſtinctio. ſi ille.

¶ Caſus. Quidã monachi vl' moniales virgines vel vidue habitũ eorꝫ ſpõte ſuſceptũ deſerebãt: de quo cũ queſitũ eſſet in cõcilio toletano, ſtatuit ꝯciliũ vt inuiti per excõmunicationẽ ad monaſterium redire cogãtur.

k ¶ Prociuus. Quia omnis etas ab adoleſcentia ꝛc.xij. queſtio.j. ca.j.

l ¶ Semel. Propter hoc verbum ſemel, dicit Hug. nõ eſſe decre. extra de regu. ad noſtrã. vbi vſqꝫ ad triduum datur licentia exeundi. ſed certe illud ideo fuit, q̃ adhuc erat vicinus annis pueritie: et quia non fuerat in probatione: et quia illectus erat. Et habes hic argu. ꝙ ſufficit aliquem ſemel conſenſiſſe: vt.viij. qõ.ij. dilectiſſimi. et ex

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN